

Assegurar la feina feta, per Josep M. Solà

Dv, 30/11/2012 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

La comunitat de Tessalònica, després d'haver rebut la primera predicació de Pau, ha entrat en una fase de consolidació. Es tracta d'assegurar, enfortir, fonamentar bé allò que s'ha rebut i es viu. Això explica la presència en el text de varis verbs que insisteixen en aquest aspecte. Això és el que escriu aquesta setmana Josep M. Solà en comentar les lectures del proper diumenge.

ASSEGURAR LA FEINA FETA

En els tres primers capítols de la primera carta als Tessalonicencs es van alternant elogis a aquesta comunitat cristiana fundada per Pau i notícies sobre el temps en que aquest va estar-hi i la tasca que hi dugué a terme. Els darrers versets del capítol tercer actuen com a cloenda de tot aquest apartat. En ells Pau expressa bons desitjos en favor de la comunitat i, juntament amb els dos primers versets de la secció següent de la carta, conformen la segona lectura que llegim aquest diumenge (1Te 3,12-4,2). La carta segueix amb dues exhortacions sobre la castedat (4,1-8) i sobre la caritat (4,9-12). Segueix amb el tema fort i cabdal: el dels temps darrers (4-13-5,11) per acabar amb uns consells finals i la cloenda de la carta (5,12-28).

Els bons desitjos de Pau envers la comunitat manifesten la voluntat de l'apòstol de consolidar la vida d'una comunitat, que ja ha començat a prendre volada. Es nota per l'ús de tres verbs de sentit i significat similar. El primer d'ells és créixer, que tradueix el verb grec "pleonazô". Vol dir abundar en gran quantitat, existir abundantment, fer que hi hagi abundància. El fa servir Pau a Rm 6,1 o 2Co 4,15 per parlar de l'abundància de la gràcia o a Fl 4,17 per parlar de l'augment dels beneficis. Aquí Pau demana un creixement en l'amor que s'han de tenir el membres de la comunitat els uns amb els altres. El model d'aquest amor és el que Pau i els seus col·laboradors tenen envers la comunitat i el creixement es presenta, no com el resultat d'unes habilitats personals, sinó que és el do de Déu qui en darrera instància el fa créixer.

Un segon verb que insisteix en el mateix tema és el verb enfortir, que tradueix el grec "sterizô". Té el significat de fixar fermament i el que ja hem dit: enfortir. Apareix una altra vegada en la mateixa carta, en el verset 2 del mateix capítol 3, en parlar de l'enviament de Timoteu a la comunitat a fi d'enfortir i encoratjar la fe. A la segona carta als Tessalonicencs hi apareix dues vegades: "Que Jesucrist ... i Déu, el nostre Pare ... us enforteixi" (2,16-17); "El Senyor Déu és fidel. Ell us enfortirà" (3,3). Fixem-nos que en aquests textos l'ús del terme està encaminat a refermar la vida i la fe de les comunitats cristianes.

Un tercer verb insisteix en el mateix tema. El verb "perissenô" apareix en la lectura d'avui apareix dues vegades, senyal d'importància i d'insistència. Vol dir existir en abundància, tenir abundància, sobreabundar. També podria voler dir

sobresortir o destacar. El text català el tradueix per vessar i avançar. És un verb molt usat per Pau (Rm 3,7; 5,15; 2Co 1,5a; 4,15; 8,2; 9,8; Fl 1,9). És un verb que expressa el dinamisme de l'existència cristiana i el creixement en abundància de la salvació, que s'ha començat a produir; també la riquesa d'una comunitat que creix en dons, energies i serveis.

La comunitat de Tessalònica, després d'haver rebut la primera predicació de Pau, l'anunci joiós de la bona notícia, ha entrat en una fase de consolidació. Es tracta d'assegurar, enfortir, fonamentar bé allò que s'ha rebut i es viu. Això explica que en el text que corona una primera part de la carta apareguin varis verbs que insisteixen en aquest aspecte.